

Sygn. akt VI Ka 393/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Wieja

SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonej z art. 233 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 3 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 1066/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej A. K. w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 kk wymierza jej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 393/13

UZASADNIENIE

A. K. została oskarżona o to, że:

w dniu 15 września 2011 r. w Z., będąc prawidłowo uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie zeznań niezgodnych z prawdą, w toku prowadzonego postępowania o wykroczenie IIW 761/11 zeznała przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu nieprawdę, co do okoliczności związanych z miejscem pobytu M. K. w dniu 3 czerwca 2011 roku, tj. o czyn z art. 233§1kk.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 03 czerwca 2013r. sygn. akt IIK 1066/12:

I. ustalił, iż oskarżona A. K. dopuściła się czynu opisanego w części wstępnej wyroku, co stanowi występki z art. 233§1kk i uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne na podstawie art. 66§1 i 2kk oraz art.67§1kk postępowanie karne wobec niej warunkowo umorzył na okres 1 roku próby od dnia uprawomocnienia się orzeczenia,

II. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił A. K. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze. Wyrokowi temu zarzucił:

- rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec A. K. kary, a wyrażającej się nieorzeczeniem wobec niej żadnych dolegliwości finansowych, co przy uwzględnieniu charakteru naruszonego dobra prawnego oraz jej postawy w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego i sądowego sprawia, iż orzeczony wobec wyżej wskazanej oskarżonej wyrok nie spełnia swych funkcji tak w zakresie indywidualnego oddziaływania, jak i w zakresie prewencji ogólnej.

Stawiając powyższy zarzut Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, a polegającą na warunkowym umorzeniu postępowania karnego na okres próby wynoszący 1 rok i orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 600 złotych, jak również zasądzenie kosztów i wymierzenie opłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy ze skarżącym, iż wobec braku orzeczenia świadczenia finansowego wyrok, w którym warunkowo umorzono postępowanie wobec A. K. jest wyrokiem rażąco, niewspółmiernie łagodnym. Rację ma skarżący wskazując na niesprawiedliwość zapadłego przeciwko A. K. rozstrzygnięcia wyrażającego się w tym, iż nie orzeczono w stosunku do niej jakiegokolwiek dolegliwości finansowej w sytuacji, gdy taką orzeczono w stosunku do K. M. (grzywna 20 stawek dziennych po 30 zł – wyrok z dnia 01.08.2012r., k. 46), który w tym samym postępowaniu odpowiadał z takiego samego przepisu (art. 233§1 kk).

W tej sytuacji rację ma Prokurator, iż samo warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonej A. K. bez orzeczenia w nim jakichkolwiek dolegliwości natury ekonomicznej nie spełnia wymogów w zakresie oddziaływania zarówno ogólnie, jak i szczególnieprewencyjnego. Tym bardziej, iż sytuacja materialna i rodzinna oskarżonej nie jest tak ciężka, aby nie mogła ona takiemu obowiązkowi sprostać. A. K. bowiem pracuje, otrzymuje stały dochód w kwocie ponad 2.000 zł miesięcznie, a na utrzymaniu ma jedno dziecko.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uwzględnił postulat apelacji częściowo i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 67§3kk wymierzył oskarżonej A. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 300 zł. Zdaniem Sądu Odwoławczego świadczenie pieniężne w tej wysokości w sposób prawidłowy i pożądany zwiększył dolegliwość w tym sensie, że uświadomi oskarżonej w bezpośredni sposób ekonomiczną nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem.

W pozostałej części zaskarżony wyrok, jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonej od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk).

uk.